

servefond til at arbejde videre med, eventuelt ved at supplere denne Reservefond eller disse Midler ved andre laante Midler. I Lovforslagets § 3 findes altsaa denne Bemyndigelse. Men saa fortsættes der, at hvis Foreningen benytter denne Ret, er den underkastet de Bestemmelser, som findes i Loven af 26. Marts 1898, og hvis Foreningen opløses inden nævnte Tidspunkt, er den underkastet de i Lovens §12, Litra s., fastsatte Bestemmelser om Reservefondens Anvendelse. Men hvis nu Foreningen ikke opløses inden nævnte Tidspunkt, findes der ikke i Lovforslaget her nogen Bestemmelse om Reservefondens Anvendelse. Der staaer udtrykkeligt i Lovforslaget, at man træffer Bestemmelse om Reservefondens Anvendelse *inden* Tidsfristens Udløb; men hvis Foreningen først opløses efter den Tid, mener jeg, at Foreningen efter det her foreliggende Lovforslag har Ret til at benytte Reservefondens ganske, som den vil. Jeg vil gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om det er Hensigten, eller hvorledes Landbrugsministeren opfatter dette Spørgsmaal.

I øvrigt vil jeg gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister at tage saa velvilligt som muligt paa de Andragender, der indkommer om Anvendelsen af Reservefondene i de Foreninger, som ikke ønsker at fortsætte. Det drejer sig her om Kapitaler, som er opsparede af dem, der har været Medlemmer af Foreningerne, som Regel mindre Landbrugere, og jeg vilde ønske, at den Maade at anvende dem paa, som disse mindre Landbrugere selv bliver enige om, kunde finde Landbrugsministerens Tilslutning. Jeg vil med andre Ord henstille til den højtærede Landbrugsminister ikke at være for kritisk overfor den Maade, hvorpaa de Foreninger, som ophæves, vil anvende deres Reservefonds.

Døcker: Den Hensigt, der søges opnaaet ved nærværende Lovforslag, er jo saare priselig. Der blev i sin Tid af Staten stillet et Beløb paa 5 Mill. Kr. til Raadighed. Den sidste Rate indbetales i Juni Termin i Aar, og Staten er derefter ikke mere økonomisk interesseret. Foreningerne ønsker nu blot at opnaa disse smaa Rettigheder, og jeg mener, at Lovforslaget bør fremmes saa hurtigt som muligt.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Jeg takker for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet. Jeg er ganske enig med den ærede første Taler (Maegaard) i, hvorledes Forholdet er, hvis Foreningen op-

løses inden det nævnte Tidspunkt, og hvis Foreningen opløses efter det nævnte Tidspunkt, har den fuldstændig fri Raadighed over Reservefondens. Naar den omtalte Bestemmelse er indført i Lovforslaget, er det, fordi man ønskede at udelukke Muligheden af at omgaa den nugældende Lovs Bestemmelse om, at en Forening ikke uden Landbrugsministeriets Sanktion kunde anvende Reservefondens, som den selv vilde, saaledes at man oprettede rent pro forma Foreninger, der opløstes inden Aarets Forløb, saa at man havde fri Raadighed over Reservefondens Anvendelse. Dette er den eneste Grund til, at man har indsat Bestemmelsen. Efter det nævnte Tidspunkt har Foreningerne efter min Opfattelse af Paragraffen fri Raadighed over Reservefondens.

Dernæst henstillede det ærede Medlem til mig at tage velvilligt paa de Andragender, der indkommer med Hensyn til Anvendelsen af Reservefondene. Dette har jeg gjort i alle Tilfælde, men der er visse Ting i Loven, man ikke kan komme udenom. Reservefondens skal saaledes anvendes til Landbrugets Fremme i selve Amtsraadskredsen, og for saa vidt de fremkomne Ønsker paa nogen Maade stemmer overens hermed, har vi fra Ministeriets Side stillet os imødekomende, men vi har ikke i alle Tilfælde kunnet gaa ind paa Foreningernes Ønsker, særlig ikke naar de har stillet det Krav, at det opsparede Beløb skulde deles mellem Foreningens samtlige Medlemmer. Det er efter min Mening ikke tilladt efter Loven.

Maegaard: Jeg takker den højtærede Landbrugsminister for det Tilsagn, han gav med Hensyn til Anvendelsen af Reservefondene for de Foreninger, som nu opløses. Ogsaa jeg vilde finde det ganske forkert, hvis man, som Ministeren nævnte, gav Tilladelse til, at Foreningens Medlemmer delte de opsparede Beløb, men jeg er ikke ganske sikker paa, at Bestemmelsen i Loven af 1898, § 2, Litra s., omfatter den Bestemmelse, der kan være Tale om her ved Fordelingen af Reservefondens, efter at Loven er udløbet, idet Litra s. kun taler om ekstraordinære Standsninger af de bestaaende Foreninger. Det var derfor, jeg gerne vilde have denne Udtalelse af Landbrugsministeren, og jeg takker, fordi den er fremkommet. Jeg haaber, at Landbrugsministeriet vil tage saa velvilligt som muligt paa de Andragender, der indkommer.